

[Stavad]

søgelse. Den viser, at edb-udgifterne er meget tæt på at være løbet løbsk. Vi har i Folketingets Finansudvalg fået aktstykker, hvor ministeren har måttet bede om ekstra midler for at få enderne til at nå sammen. De tal, McKinsey-rapporten når frem til i form af overskridelser, er ikke småpenge: I 1989 155 mio. kr., i 1990 218 mio. kr., i 1991 265 mio. kr., hvis man skulle følge de fremskrivninger, der lå hos Statsskattedirektoratet. Så der har været god grund til at tage fat i dem.

Man har brugt meget store midler på edb-udbygning. Det skal vi i og for sig ikke kritisere, men forsøge at gøre tingene med den bedst mulige teknologiske hjælp. Men tingene har altså ikke været tilrettelagt, sådan at man fik modsvarende besparelser i den anden ende. Man har fået opbygget et nyt bureaukrati med indberetninger og systemvedligeholdelse, som er lige så arbejdskrævende som det, man har sparet i forhold til de rutineopgaver, edb-systemerne har løst.

Jeg vil godt med hensyn til McKinsey-rapporten komme med et lille nødråb. Jeg synes, det er utrolig dårligt, at man anvender et firma, som ikke engang kan aflevere en rapport på dansk til ministeren og dermed til Folketinget. Jeg synes, det er utilfredsstillende, at vi i det danske Folketing skal sidde med en undersøgelse af den danske statsadministration, som er formuleret på udenlandsk med forskellige muligheder for forskellige medlemmer af Tinget.

Jeg vil godt, når vi taler edb og den nye kortselvangivelse eller kortoplysninger, stille det spørgsmål til ministeren: Er det rigtigt, hvad rygter siger, at man nu udskriver stort set revl og krat i Statsskattedirektoratet, i amtsskatteinspektorerne, som skal ud og i døgndrift se efter, om der er streger over 7-tallerne? Skal de folk, vi har behov for til en virkelig effektiv ligning, og som har uddannelseskvalifikationerne til det, nu bringes ind for at køre rundt med trækvogne og se efter, om der er streger over 7-tallerne? Det synes jeg det kunne være interessant i debatten her at få et svar på af skatteministeren.

Må jeg så vende mig til regeringens såkaldte afbureaukratiseringsudspil fra december 1988. Jeg synes, det er et meget lemfældigt grundlag, det er blevet præsenteret på. Det må have været hastværksarbejde.

Vi havde faktisk skatte- og afgiftsministeren i samråd i Skatte- og Afgiftsudvalget – hvis ikke jeg husker forkert den 17. november 1988 – hvor skatteministeren, da han stod uden for døren til Skatte- og Afgiftsudvalget, sagde det samme, som han har sagt til Skatte- og Afgiftsudvalget, nemlig at han intet kendte til planer om ændringer, som pressen havde forlydender om, at ingen medarbejdere i skatteadministrationen var involveret i et sådant arbejde. Så går der nogle ganske få uger, 2-3, og derefter kommer der en plan, som man siger er gennemarbejdet og hviler på et sagligt grundlag.

Det synes jeg er et godt bevis på, at i hvert fald de mennesker, som har mest begreb om de her ting, ikke har været involveret i arbejdet.

Det, jeg synes er beskæmmende, er, at udspillet fra regeringen først og fremmest hæfter sig ved, at nu skal man slippe af med 5.000 mennesker. Det er vores opfattelse, at nu skal vi finde ud af, hvordan vi kan gøre ligningen bedre og mere ensartet, og kan vi igennem rationalisering, en bedre ressourceudnyttelse osv. undvære nogle mennesker: Helt fint. Vi mener ikke, at der skal være én eneste medarbejder mere i skatteadministrationen, end der er behov for, til at løse de opgaver, som er nødvendige at få løst, nemlig en ordentlig, effektiv ligning på højt niveau, og den skal være så ensartet som overhovedet muligt.

Derfor mener jeg, at man har forvrænget den debat, som kunne have været fornuftig, og som er fornuftig at tage, fordi der er nogle problemer, som vi i fællesskab bør anstrenge os for at løse.

Jeg vil godt komme med i hvert fald nogle retningslinjer fra Socialdemokratiet i forhold til den videre debat på det område.

Det socialdemokratiske udgangspunkt er, at ligningen fortsat bør være i kommunalt regi, at det samarbejde imellem told- og skatteadministrationen, vi har snakket så meget om og pålagt ministeren at sørge for at få i gang, skal udbygges.

Jeg vil godt efterlyse, hvorfor der tilsyneladende er sket så lidt, som der er sket. Når vi ser på ankeproblemerne, mener vi, vi bør bibeholde et regionalt skatterådsankeled, så at ligningskommissionerne tager sig af den behandling, de tager sig af i dag, af klager fra borgerne, og at det derefter går videre til skatterådene. Så kan vi se på, om skatterådene skal have tilført